

SETMANARI TRADICIONALISTA.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

EN BARCELONA, trimestre 1 pesseta
FORA, idem 1'25 »

ULTRAMAR Y ESTRANGER

Trimestre 2'50 pessetas

Número solt: 5 céntims

ADMINISTRACIÓ:

PALLA, 31, LLIBRERÍA
LA PROPAGANDA CATALANA

25 exemplars: 1 pesseta

Número atrassat: 10 céntims

DON JAUME DE BORBON Y DE BORBON

EN lo próxim dilluns, dia 25, celebra 'l seu Sant Don Jaume de Borbon y de Borbon, ab qual retrato, posterior á la seva enfermetat, y que acabém de rebre de Viareggio, honrém las páginas de LO CRIT DE LA PATRIA.

Don Jaume va neixer lo 25 de Juny de 1870 en lo Palau de La Tour de Peilz (Suissa), cantó del Vaud, Confederació Helvética.

Dos dias després, ó sia en lo de Sant Pere, va rebre lo batisme, apadrinantlo la Archiduesa Donya Beatriz, Mare de Don Carlos, y 'l Comte de Chambord, y van imposarli 'ls noms de Jaume, Fernando, Alfons, Carlos, Joan y Felip.

En lo mes d' Agost següent, dia 2, va serli entregada la Creu de la Victoria, tradicional homenatge de respecte, sumissió y amor dels asturians vers lo Fill de Don Carlos.

Don Jaume ha sigut educat pels PP. Jesuitas, y per tant no cal dir que posseheix ja complerts coneixements literaris y l' amor á la virtut que á sos alumnos inspiran los digníssims fills del gran Ignasi de Loyola.

Ab més plaer que altres anys debém en lo present celebrar lo Sant de Don Jaume, pues Deu ha volgut lliurar-lo de la gravíssima enferme-

DON JAUME DE BORBON Y DE BORBON

tat que va posar en perill la seva preciosa vida.

Los periódichs lliberals, fent càlculs sobre las conseqüències que en la política espanyola havia de portar una mort que consideraban segura, donaban ja per aniquilat lo partit tradicionalista, l' unich terrible y que fa sombra á quants combaten ab més ó menos hipocresía 'l restabliment de las prácticas católicas en nostre país.

Victoria gran, triunfo de importancia incalculable es la que 'l cel ha concedit á la Comunió tradicionalista, que si es vritat que ha resistit y resistirá sempre valerosa, ajudant Deu, tots los contratemps, hauria rebut ab lo desenllás funest de la enfermetat de Don Jaume un cop terrible y de trascendencia.

Restablert de la seva malaltia, Don Jaume va emprendre viatge á Egipte, acompanyat dels seus oncles los Srs. Comtes de Bardi y del seu ayo nostre estimadíssim amich don Miquel de Ortigosa, y actualment, reanudats ja 'ls seus estudis está completant ab notable profit la seva ja brillant instrucció.

LO CRIT DE LA PATRIA, associantse á l' alegria de la Espanya tradicional, envía en lo jorn del seu Sant la més coral y entusiasmada felicitació al August Fill dels Senyors Duchs de Madrit.

NOTICIAS DE DON CARLOS.

El Perú Ilustrado, important periódich de Lima, ha publicat un magnífich retrato de Don Carlos y la seva biografía que termina ab los següents párrafos:

«Habiéndose propuesto últimamente recorrer toda la América Española, se encuentra hoy entre nosotros, en la antigua Ciudad de los Reyes, donde tantos y tan agradables recuerdos halla de la noble España, según él mismo nos ha manifestado, el día que tuvimos el altísimo honor de ofrecerle nuestros respetos en su actual alojamiento.

«La hidalga generosidad, la franqueza y la dulzura de carácter que distinguen á Don Carlos de Borbon, son prendas de gran valor que hacen doblemente simpática y estimable su persona.

«Dentro de breves dias continuará su viaje por las capitales del Sur de la América, vía del estrecho de Magallanes, debiendo regresar á principios de Setiembre á sus residencias habituales en Europa, que son el palacio de Loredan en Venecia, la Tenuta Reale en Viareggio, capital de la provincia de Lucca, en Toscana, y el Castillo de Frohsdorf en Austria, á una hora de Venecia.

«La comitiva que compañía á Don Carlos en su viaje por estas regiones del Nuevo Mundo la componen los señores don Francisco M. Melgar, Gentil-hombre de Cámara del Sr. Duque de Madrid, Elío Elío, Conde de Ayanz, oficial de órdenes, y el Teniente Coronel C. Coma, del cuarto militar del mismo Sr. Duque de Madrid, distinguidos personajes de cuya caballería hemos recibido tambien galantes é inolvidables muestras de estimacion y de aprecio.»

JUSTIFICACIONES ABSURDAS.

ARIAMENT publican los periódichs lliberals articles, sueltos y hasta anuncios que son atentatoris á la dignitat de l' Iglesia católica, y en los quals s' atacan ab forma més ó menos hábil y dissimulada las creencias de la mayoría inmensa del poble espanyol, que per sort grant te fe en Deu, pero en los presents dias, que son aniversari d' una fetxa trista y que deuria avergonyar á la gent lliberal de tots colors, se reproduheixen los escrits virulents de la premsa oculta ó francament impia, que tracta de justificar lo que ni devant de Deu ni dels homes ha sigut ni será may justificable, com no pot serho un crim repugnant previst y comés ab tot càlcul.

Com se comprendrà, 'ns referim á la horrible hecatombe dels anys 1834 y 1835, en lo mes de Juliol.

Recordarán molts de nostres lectors, que en lo número del passat any corresponent á tal fetxa reproduhíam lo que en igual época d' anys anteriors habian dit periódichs distints de las varias fraccions republicanas. En lo pre-

sent, nos limitarem á cridar la atenció dels que 'ns honran llegint nostres humils escrits, respecte 'l modo de jutjar d' aquells fets per part de la premsa possibilista, ó sia la inspirada per lo polítich més inconseqüent de l' Espanya moderna, Sr. Castelar.

La Publicidad, que es lo periódich á que fém referencia, faltantli 'l temps pera parlar del crim comés fa mitx sigle al crit de llibertat, recorda l' assassinato dels frares en Madrid lo 17 del mes de Juliol de 1834, en són número del 16 del present.

L' article del diari castelari 'ns ha convenut una vegada més del afany dels possibilistas pera presentarse com á republicans conservadors y d' ordre, á qual fi procura destruhir ab escrits, que alguns lectors cándidos creuran molt posats en rahó, 'l mal efecte que 'ls haigut produhir la propaganda antireligiosa que fa de tant en tant, ja publicant *historias* de sacerdots ó monjas, sabent que son calumnias, ja copiant en lo dia del Dijous Sant escrits del impio Renan.

Semblará hábil aqueix procedir, y en efecte no deixa de produhir son efecte entre 'ls tontos y 'ls ignorants, pero no entre la gent de mitjá criteri y d' alguna ilustració, pues realment es fill de la major perversitat d' ideas y del refinament de malicia.

Confessa 'l diari castelari que 'ls fets que 'ns recordan los presents dias «son repugnants y dignes d' eterna reprobació.»

No es petita confessió en un lliberal republicà...

Pero justifica ó per lo menos explica 'l fet á continuació, per la pó que 'l poble tenia de perdre la llibertat, «nascuda en l' any 12 y dos vegadas encadenada per lo Rey Fernando...»

De manera que la pó de perdre la llibertat un individu es motiu suficient pera que aquest privi de la llibertat y de la vida á los seus semblants...

¡Bonich modo d' argumentar!

Justa, justissima está *La Publicidad* al calificar més endavant á la gent que va cometre aquells crims de «plebe ignorante y borracha de fanatismo.»

¡Bon ramillet regala á la gent mateixa á qui tot sovint tracta d' emborratxar y fanatisar pera lograr determinats fins!

Passant per alt párrafos que res diuen de particular, ne trobem un que mereix fixar l' atenció del lector.

Diu aixís: «LAS IDEAS Y LOS PRINCIPIOS SIEMPRE QUEDAN INMACULADOS: no los mancha la infamia del crimen de sus prosélitos.»

Conformes, absolutament conforms ab lo colega barceloní. Pero no en aplicar lo quiento á las ideas lliberals y á los seus prosselits.

Si lo Lliberalisme en lo seu origen fos pur, sant é immaculat, lo crim d' alguns dels seus seguidors no podria desprestigiarlo.

Si lo Lliberalisme no tingués la seva base y apoyo en lo despullament y en lo robo, 'ls robos y despullaments que 'ls seus prosselits cometessin no 'l deshonoraria.

Si, en fi, la bandera lliberal no hagués presidit y no s' hagués aprofitat dels assassinatos comesos per lliberals, no estaria, no, enrojida ab la sang dels mártirs.

Pero com que lo Lliberalisme sens l' atropello de la verdadera llibertat, ó sia la que predica l' Iglesia, no tindria rahó d' esser;

Com que lo Lliberalisme no hauria pogut arrelar sens la confiscació sacrílega é injustificada dels bens del clero, qual acte va servirli pera atraurer á la gent codiciosa;

Y com que, últimament, sacrificats van ser los mártirs dels anys 34 y 35 per lo Lliberalisme constituït que va aprofitarse y aprofitantse está de las despallas dels convents y de las vidas arrancadas dels que 'ls poblaban;

Per aixó ni las ideas, ni 'ls principis lliberals quedan immaculats, com pretent *La Publicidad*; per aquest motiu, en contra de lo que creu ó fa veurer que creu 'l diari possibilista, la infamia del crim comés per los prosselits del Lliberalisme ha tacat pera sempre més la bandera que ja va sortir enfangada y bruta dels antros masónichs.

La historia, pues, la conciencia honrada 'ns diu que tenim que malehir la llibertat, porque «en lo seu nom, com confessa *La Publicidad*, se va cometre un crim horrorós.»

F. de P. O.

TÉTRICA FETXA.

MBARGAT de do'l nostre cor per tristissimas memorias, oportuníssim es recordar, en aquests dias los salvatjes atropellos que en nom de la llibertat se cometeren en Espanya contra 'ls frares, pares dels pobres,

fré dels poderosos é intermediaris entre l' Altísim y la humanitat, en lo dia 25 de Juliol del any 1835.

La Masonería, malehida secta, filla de Satanás, que ab capa de beneficencia y protecció seduheix los ignocents, y ab sa terrible sanya alenta las passions y 'ls odís dels enemichs declarats de la Iglesia, fent un suprérm esforç lográ en aquella fetxa sacrificar á ignocents frares, qual únich crim consistia en pregar en lo retiro del monastir per la salvació de la patria, per la felicitat dels pobles, per la extensió del regne de Jesucrist, qual únich delicté era 'l d' il·lustrar verdaderament als pobles ab la sabiduria adquirida en los llibres y en lo claustro fora del bullici del mon; á homes, en fi, qual perversitat única consistia en recullir al desvalgut, alimentar al pobre, protegir las arts, la ciencia. 'l comers, l' industria, y l' agricultura.

L' infern no podia veurer ab plaher los progressos que aquestos mártirs de la fe estaban fent en la desventurada Espanya. La llum de la saludable ensenyansa cristiana, no podia ser vista sens horror per los fills de las tenebras, que trevallaban constantment pera enderrocar la obra divina é immortal del Catolicisme.

Digueren al poble: Basta ja de esclavitut, basta ja de que 'l poble hagi, com qui diu, de demanar á genollons la sopa, medi de que 's valen pera tenirvos adeptes; no més frares, no més enemichs del progrés, no més oscurantistas, no 'ls creguéu si parlan de un Deu que no ha existit, no existeix ni existirá may; lo mon y

totas sas cosas son obra de la Naturalesa; criden Guerra á Deu! y ¡Visca la Llibertat! puig aquésta es l'única que pot proporcionarvos riquesa, benestar y plahers.

Lo sigle ja, per desgracia, materialisat acullí en nom dels liberals declarats aquestas absurdas rahons, y en lo dels ignocents afalagats ab las pomposas paraulas ab que lo Lliberalisme se engalanaba.

En un dia senyalat brillà la teya en mans dels assassins liberals, lo foch enbolcallà los convents y son recinte s'omplí de fúm y sanch. Los ays y plors dels mártirs de la fe se confonían ab las blasfemias y crits de rabia de aquells sers infernals. Las turbas follas de coratje abandonaban un convent pera fer de un altre lo blanch de sos furors. Las autoritats, ampararen lo crim y cap esforços feren pera evitar que tots los convents fossin reduhíts á cendra, ó si 'ls feren, demostraren sa impotencia y censurable cobardía.

La gent honrada encara se horroritsa al pensar en jornada tant trista; los ignocents desenganyats per complert, tocan las conseqüencias de son sacrilegi; los liberals fiers saciaren sa set de venjansa y 'ls atiadors lograren pescar á riu revolt, enriquintse ab los bens de sas victimas y consumint ab lo foch lo que ab sa rabia no pogueren aprofitar.

Desde llavors una era nova s'ha presentat á Espanya. Las promesas del Lliberalisme han sigut fúm que s'ha emportat l'ayre; la estabilitat de sas lleys ha sigut la estabilitat de la esclavitut, la continua lluyta, lo comers ha perdut ab los tractats liberals tota sa importancia, la industria antes floreixent y poderosa ha quedat reduhida á la nulitat y 'ls braços que antes se empleaban en la agricultura emigran á terras estranyas pera fugir de la miseria.

¿Quín dia passa sense motins, ó escándols, ó immoralitats en nostra desgraciada Espanya?

¿Quant habia sigut tanta la miseria de molts pobles espanyols?

En va avuy demanan la sopa 'ls pobres; en va exigeixen moralitat en los governs de nostra patria las personas honradas.

Cástichs son aquestos, que envia Deu ab justicia als pobles que s'apartan de son camí; castichs, avisos y tristas ensenyansas.

Al recordar avuy época tant plena de dol, consagrém un tribut de admiració y de afecte als héroes que per la fe acceptaren lo martiri, y un anatema y forta protesta contra 'l funest Lliberalisme, deshonra de nostra patria.

Preguéu á Deu per las víctimas de la anomenada Llibertat, y demanemli detinga sa justa indignació concedint á Espanya, la filla de la Verge, dias més felissos y venturosos.

Y preguém, per fi, pera que qui pot y deu, qui nosaltres aclamém des lo fons del nostre cor, acabi prompte ab lo Lliberalisme y visquin després en completa armonía la Iglesia, la Patria y la Monarquía cristiana.

Joseph Sanromà y Ripoll.

CARTA D'UN MISSIONER.

UST es que com á vindicació de las calumnias que nostres enemics inventan contra 'l clero en general, y d'un modo particular contra 'ls frares, se fassin públichs los actes heroíchs que aquéstos realisan sens esperar en aquest mon cap classe de premi.

Tením á ma una preciosa carta que un religiós del Col·legi de Missioners de Ocopa acaba de dirigir al seus pares, com á despedida al empéndrer viaje á la India.

Copiarém los párrafos més importants, que de segü serán llegits ab gust per nostres lectors.

«¡Bendito sea Dios! Va á realizarse mi antigua y constante vocación de evangelizar á los infieles... Tal vez esta carta sea la última que pueda dirigir á ustedes... Dentro pocos días, Dios mediante, abandonaré este mi querido Colegio de Ocopa para dirigirme á las Misiones recién establecidas por el P. Sala. Después de haberme ejercitado dando Misiones entre fieles en diversas provincias de esta República, emprenderé pronto otro género de vida más laboriosa y siempre errante entre tribus salvajes de indios antropófagos... Voy allá muy contento, pues tal vez se me ofrezca la ocasión de derramar mi sangre por Jesucristo.

»No os desconsoléis, padres míos. ¿Qué más podríais desear sino que vuestro hijo fuera un mártir? ¿Y qué otro galardón podría yo ambicionar que ceñir la corona de los mártires?...

»Ya me parece que mis tres hermanos que derramaron su sangre por la causa de Dios me están llamando y me esperan á que les haga compañía.

»Ojalá así sea, y que sepa imitarles en su valor y virtudes. ¡A Dios! ¡A Dios! ¡A Dios! tal vez hasta la Eternidad. Vuestro hijo, Fr. J. M.»

¿No es veritat, Sr. R... y R..., Director de *La Campana de Gracia*, que 'ls frares son un sers interessats, codiciosos y egoístas?

UN EPISSODI DE L'ANY 35.

o govern liberal, no sols no va oposarse en l'any 1835 á que 'ls incendiariis y assessins portessin á cap son infame propòsit, sino que va presenciari impassible la consumació del crim.

Un cás completament auténtich podém citar com á proba.

Lo pare del que escriu aquestas ratllas acababa de conduhir dos frares á la seva casa, després de passar per mil perills.

Al tornar á la Rambla, veu una turba que anaba á encendre lo convent de Sant Joseph.

Corra l'aludit al pla de la Boquería, hont se trobaba una companyia de tropa, y avisa presurós al capitá demanantli que vaigí á contenir á los incendiariis.

¿Creuhen vostés que 'l capitá va accedir á tan justa súplica? ¡Cá! Fiel, sens dupte á la consigna rebuda, consigna que un home hon-

rat no debía aceptar, va contestar á l'interpelant que ell no tenía allá altre obligació que la de guardar l'ordre (!) y no la de defensar los frares.

¿Qué entendrían per ordre aquell capitá y los que 'l manaban?

Viu encara la persona que dotzenas de vegadas nos ha contat aqueix fet, y com sempre 'ns ve de nou, no podém menos d'exclamar cada volta: ¡impossible sembla que personas honradas com fulano y zutano que vosté y jo coneixém abonin y defensin governs que tals crims consentan...!

—Molt senzill, home, se 'ns diu tot seguit; fulano y zutano hasta l'ayn 35 eran menestrals, y si ara son propietariis ó fabricants y arrastran cotxe ho deuen precisament á la desamortisació que 'ls ha enriquít...

No es altre la clau de l'enigma que explica'l per qué molts son liberals: perque la Llibertat los ha tret de pobresa á costa dels bens dels frares, capellans y monjas.

¡Y que tals personas se creguin honradas!

MONUMENT A ZUMALACÁRREGUI.

IST que persona més indicada que nosaltres demanaba la representació de las Balears en lo monument á l'imortal Zumalacárregui, varem escriurer al Sr. Marqués de Cerralbo reproduhint nostre desitj de que se 'ns designés

un escut á voluntat de la Junta, y ab fetxa 16 del present més hem sigut honrats per nostre distingit correligionari y amich ab una afectuosa carta, de la qual copiém lo següent párrafo pera satisfacció de nostres lectors y en particular dels que han contribuít á costejar l'escut en que estará inserit lo nom de Lo CRIT DE LA PATRIA.

Com veurán, la representació que se 'ns senyala es la de las Islas Canarias.

Diu aixís en la seva carta 'l Sr. Marqués de Cerralbo:

«He entregado ya el correspondiente recibo de las 75 pesetas que de orden de V. acabo de recibir con el fin de costear el escudo representando las Islas Canarias en el monumento del gran Zumalacárregui. Puede V., por lo tanto, publicar en su importante y denodado periódico que Lo CRIT DE LA PATRIA contribuye con el tal escudo, por lo cual la Junta le dá á V. las más expresivas gracias.»

A la vegada 'ns toca donarlas nosaltres á quants han contestat á nostre excitació, prenent part en la Suscripció encaminada á aquell fi.

NOSTRE OSCURANTISME.

o haurán passat desapercibudas á nostres lectors las successivas milloras que com qui res fa, y á pesar de las denuncias, presons, seqüestros y condemnas, procurém introduhir en nostre

periódich.

Segueixin nostres correligionariis dispensant

lo mateix favor que hasta aquí á Lo CRIT DE LA PATRIA, y 'ls prometém solemnement que no quedarán descontents dels progressos que tenim en projecte realisar.

Lo favor y la estimació dels nostres nos basta; las persecucions y atropellos dels lliberals nos donarán ánimo, ajudant Deu, pera evidenciar l' oscurantisme carlista millorant constantment las condicions materials del Setmanari, y posarém empenyo especial en no proporcionar lo gust á nostres contraris de que decaigui baix cap punt de vista l' humil periódich que tan interés mostran en sotregar desde lo reparto dels 50,000 *Suplements* al número 151, ab los fueros catalans y programa polítich de Don Carlos, alguns que prenen lo pinso de la gran menjadora nacional.

Olvidabam consignar que las bonicas vinyetas que fa poch temps publicuém, lo mateix que las intencionadas inicials dels articles y sueltos, son dibuixadas per nostre amich y correligionari don Ramon Ribas.

Magnífich regalo.

istós es lo que ha passat ab la lámina que fa algunas setmanas varem prometer á nostres suscriptors; han transcorregut dias y més dias y lo menos que haurán pensat alguns es que habiam olvidat lo cumpliment de nostra promesa.

Res d' aixó.

Lo desitj de donar una cosa acabada ha sigut lo que ha motivat lo retrás, que esperém dispensarán nostres bondadosos lectors.

Fet ja lo tiratje de dita lámina, ha arribat l' hora de satisfer lo deute contret y per tant será entregada gratis á tots los suscriptors corrents de pago ó á persona qu' ells deleguin y á quants se suscriguin des lo primer del present mes hasta fi d' any.

A los suscriptors de fora se 'ls remetrá mediant lo pago de 10 céntims per lo franqueig.

La lámina citada, es en cartulina y te 'ls retratos de Don Carlos y dels seus quatre Delegats los Srs. Marqués de Val-de-España, Cavero, Maestre y Fortun, magníficament dibuixats per lo Sr. Ross y grabats é impresos ab tot esmero.

Lo preu de venta, pera 'ls no suscriptors á Lo CRIT DE LA PATRIA, es sols de 50 céntims de pesseta.

També s' han posat á la venta retratos en cartulina representant á lo Príncep Don Jaume, iguals al que publicuém en lo present número, reproducció de la magnífica fotografia que fa dos setmanas varem rebre de Viarreggio, y que es la última que s' ha fet de Don Jaume.

Preu d' aquest retrato, 10 céntims de pesseta.

La Augusta Duquesa de Madrid, Donya Margarida, estigué en grave perill de sa vida fa pochs dias. Al sortir á donar un passeig en son cotxe, per equivocació de camí lo cotxero conduhí 'ls caballs á un lloch en que la Artillería estaba tirant á lo blanch. A poch rato y á deu metros del cotxe esplotá una granada que afortunadament nova produhir fatals conseqüencias.

Doném gracias á Deu per haberse lliurat de una mort segura la Augusta Donya Margarida de Borbon.

A LA VERGE DE MONTSERRAT.

¡Oh Verge y Mare de Deu,
Reyna del Cel y la terra!
Escolteune eix crit de guerra
Que ressona á tot arreu.

N' es furiosa tempestat
Lo que passa 'n nostra Espanya:
¡Desde dalt d' eixa montanya
Mireula ab ulls de pietat!

Cridant ¡visca Llibertat!
Los lliberals d' avuy dia
Van robantne l' alegría
De lo vostre poble aymat.
Eixa Llibertat malvada
Que en un jorn del trenta cinch...
Encar que record no 'n tinch
La he vista ben retratada.

¡Oh lliberals! ¡oh traidors!
Que ab tota la mala sanch
Trepitjareu fins pe 'l fanch
Al indefens religiós:

No estranyeu, no, que vos digui
Per má dilxa y per ma sort:
Que ans que lliberal, la mort
Donaré en tot punt que sigui.

¡Que als frares varen robar
Despullantlos de sas casas!
¡Y ab punyals, fusells y espasas
La vida varen llevar!

¡Verge Santa! vos, Regina,
Convertiune 'ls lliberals,
Que per curar los seus mals
Sou segura medicina.

Que aqueix nom de Llibertat
Porta sols lo crit de guerra:
¡Ampareunos en la terra,
Princesa de Montserrat!

M. T. y S.

Juliol de 1887.

Nostre particular amich don Miquel Marcet tingué, á últims de la setmana passada, la desgracia de perdre, á causa de mort repentina, á son germá Salvador.

Don Salvador Marcet era molt apreciat per ser acerrim tradicionalista y per sos católics sentiments.

Al transmetrer aquesta trista noticia á nostres lectors doném, com ja ho hem fet particularment, lo pésam á nostre estimat amich lo il·lustrat jove don Miquel Marcet y recomaném l' ánima del finat á las oracions de nostres lectors.

R. I. P.

OBRA BENÉFICA.

L' exercirán los que prenguin bitllets en la magnífica Tómbola que está celebrant lo *Centro Moral é Instructiu de Gracia*, del qual es President nostre estimadíssim amich y correligionari don Mariano Fortuny.

No 'ns va ser possible correspondre á la atenció que varem mereixer á la Junta, fent us de la invitació personal pera l' acte de la inauguració, per qual motiu hem retrassat algo ocuparnos d' aquest assumpto.

La tómbola consta de 10,000 lots, molts d'ells de gran valor, y val cada bitllet 50 céntims de pesseta.

Lo producto de la mateixa 's destina á las escuelas diurnas y nocturnas que sosté 'l *Centro*, y per lo tant l' objecte no pot ser més noble y benéfich y val la pena de que tots los católics hi contribuixin.

UN MANRESÁ.—L' article corretgit servirá.

Ll. C. y P.—La poesia remesa per vosté no es oportuna y per tant no podrá publicarse.

J. V.—No convé lo de vosté.

C. D. Barcelona.—Rebut son article, que 's publicará.

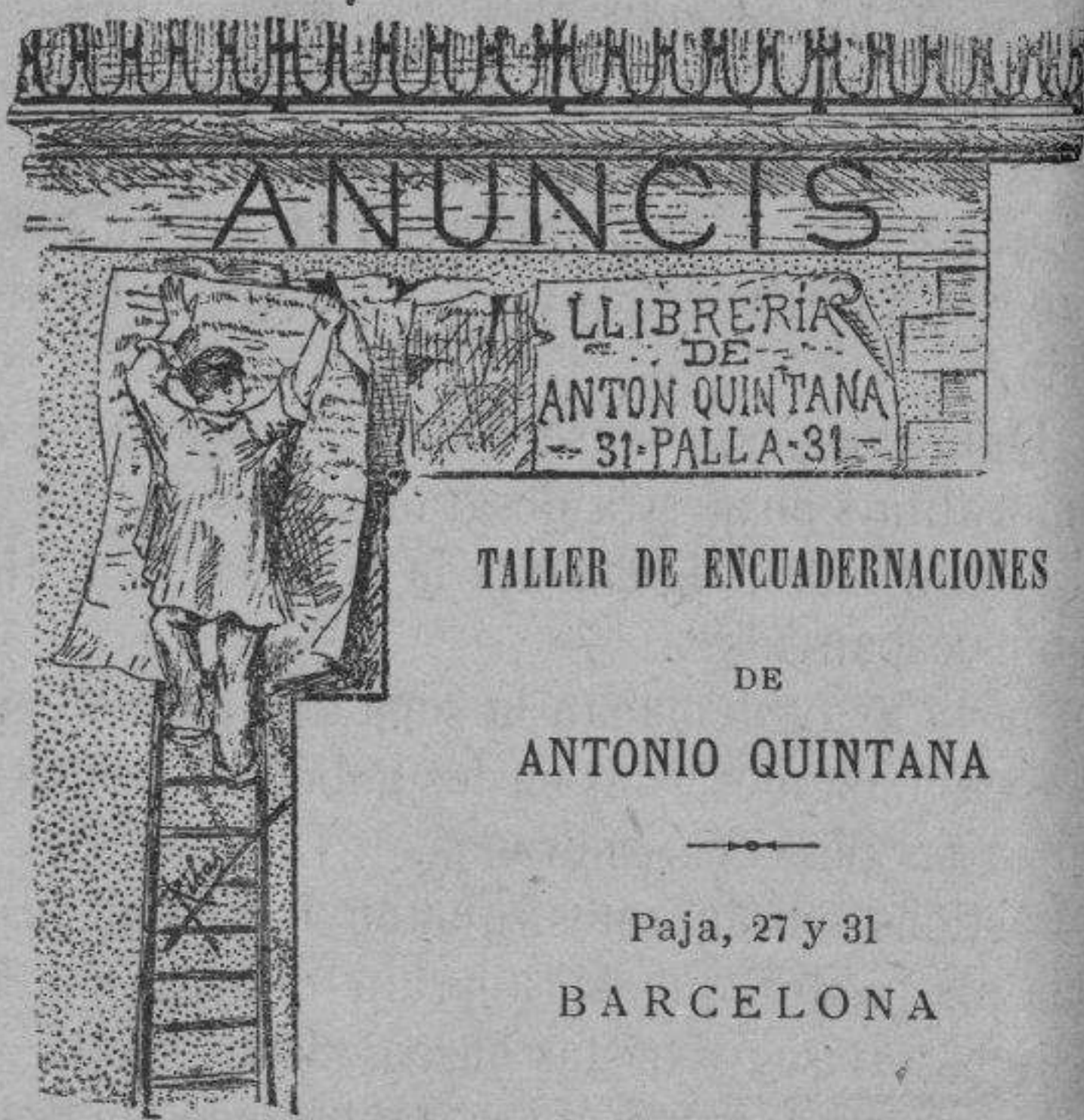
DR. CONTRA-TIPOS.—Lo de vosté es excessivament llarch ateses las dimensions del periódich.

L. M. y C.—Quedém molt agrehits á la seva carta. Realment se 'ns deu felicitar per la condemna, y no donar lo pésam. Som en tot de la opinió de vosté.

E. B.—Publicaré molt prompte la poesia de vosté.

M. T. y S.—Complascut. Gracias per los seus ofriments que estimém en lo molt que valen.

UN LLANUT DE VALLS.—Los *Cantars* últims son fluixets.

En este taller se hacen desde las más sencillas á las más lujosas, en pequeñas y grandes partidas y á precios arreglados, garantizándose siempre la solidez y duración de las mismas.

EPISODIOS TRADICIONALISTAS.

ALBUM DE PERSONAJES CARLISTAS

con sus biografías,

por D. F. de P. O.

Acaba de publicarse el cuaderno 6.º, con los retratos del Conde de Caserta y del general Fortun.

En prensa el cuaderno 7.º, con los retratos de Doña Beatriz y de Doña Alicia, Hijas de los Señores Duques de Madrid.

Imp. de Bertrán y Altés, Pelay, 6, baixos.